

Eurosped Vámlogisztikai Zrt.

**Általános Szerződési Feltételek
vámügynöki szolgáltatásokra**

Vámjogi Tájékoztató

A Vámjogi Tájékoztató célja

A Vámjogi Tájékoztató célja, hogy az alábbiakban felsorolt, szakmai szempontok alapján a vámkezeléseket érintő alábbi kiemelt kérdéskörökhöz kapcsolódó lényeges kérdésekről a Megbízó tájékozódjon és a vámkezelések során ezek alapján a szükséges információkat a Megbízott részére átadja:

1. vámérték megállapítása
2. import ÁFA alapjának megállapítása
3. származási kérdések
4. vámuniós és/vagy közösségi státusza
5. áruk tarifális besorolása
6. kötelező érvényű felvilágosításokra vonatkozó határozatok

1. Vámérték megállapítása

A vámérték általánosságban az az érték, mely alapján a Vámhatóság a nem uniós áru vámkezelése során a vámtartozást megállapítja. A vámérték jogszerű meghatározása alapvető fontosságú. Amennyiben egy esetleges utólagos ellenőrzés során megállapítást nyer, hogy a vámérték helytelenül került meghatározásra, úgy vámigazgatási bírság kerül kiszabásra, illetőleg a Vámhatóság büntető- vagy szabálysértési eljárást indíthat.

A vámérték meghatározása során a következő jogszabályok rendelkezéseit kell figyelembe venni:

- az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU Európai Parlamenti és Tanácsi rendelet 69-76. cikkei (UVK), illetőleg
- a Bizottság (EU) 2015/2447 végrehajtási rendelete az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU Európai Parlamenti és Tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (VA)
- Általános Vámtarifa- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtására vonatkozó 1994. évi megállapodás (a WTO vámérték-megállapítási egyezménye)

UVK vámérték vonatkozású előírásai:

69. cikk

Alkalmazási kör

Az áruk vámértékét a Közös Vámtarifa, valamint az áruforgalommal kapcsolatos különleges tárgykörökre vonatkozó uniós rendelkezések által megállapított nem tarifális intézkedések alkalmazása céljából a 70. és 74. cikknek megfelelően kell meghatározni.

70. cikk

A vámérték megállapításának az ügyleti értéken alapuló módszere

(1) Az áru vámértékének elsődleges alapja az ügyleti érték, azaz az áruért az Unió vámterületére irányuló kivitel céljából történő eladáskor ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő – szükség esetén kiigazított – ár.

(2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár a behozott áruért a vevő részéről az eladónak vagy a vevő részéről harmadik félnek az eladó javára teljesített vagy teljesítendő teljes kifizetés, és a behozott áru eladásának feltételeként teljesített vagy teljesítendő minden kifizetést magában kell foglalnia.

(3) Az ügyleti értéket kell alkalmazni valamennyi következő feltétel teljesítése esetén:

a) a vevő számára az áru feletti rendelkezésre vagy az általa történő felhasználásra vonatkozóan nincs egyéb korlátozás, mint az alábbiak valamelyike:

i. olyan korlátozások, amelyeket az Unió jogszabályai vagy hatóságai írnak elő vagy követelnek meg;

ii. azon földrajzi terület behatárolása, amelyen belül az áruk viszonteladásra kerülhetnek;

iii. olyan korlátozások, amelyek az áru vámértékét jelentősen nem befolyásolják;

b) az eladás vagy az ár nem függ olyan feltételektől vagy ellenszolgáltatásoktól, amelyeknek az értéke nem határozható meg az értékelendő árut illetően;

c) az áruknak a vevő általi későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy használatából származó haszon – sem közvetlenül, sem közvetve – nem kerül vissza az eladóhoz, kivéve, ha a megfelelő kiigazítás elvégezhető;

d) a vevő és az eladó nincs kapcsolatban egymással, vagy a kapcsolat nem befolyásolta az árat.

71. cikk

Az ügyleti érték elemei

(1) A vámértéknek a 70. cikk alapján történő megállapításakor a behozott áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árat ki kell egészíteni:

a) a következőkkel, olyan mértékben, ahogyan ezek a vevő számára felmerülnek, de nem szerepelnek az áruért ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban:

i. jutalék és ügynöki jutalék, a vételi jutalékok kivételével;

ii. azoknak a tárolóeszközöknek a költsége, amelyek vámszempontból a szóban forgó áruval egy tekintet alá esnek; és

iii. csomagolás költsége, beleértve a munkabért és az anyagköltséget egyaránt;

b) az alábbi áruk és szolgáltatások értékével, megfelelően megosztva, ha azokat közvetlenül vagy közvetve a vevő biztosítja ingyenesen vagy kedvezményesen a behozott áruk előállításával és kivitelre történő eladásával kapcsolatban történő felhasználásra, olyan mértékben, ahogyan ez az érték nem szerepel a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árban:

-
- i. a behozott áruba beépített anyagok, alkatrészek, részek és hasonló tételek;
 - ii. a behozott áru előállításában használt szerszámok, présminták, öntőformák és hasonló tételek;
 - iii. a behozott áru előállítása során elhasznált anyagok; és
 - iv. az Unió területén kívül végzett, és a behozott áru előállításához szükséges mérnöki munka, fejlesztés, művészmunka, formatervezés, tervrajzok és vázlatok;
- c) az értékelendő árukhoz kapcsolódó azon jogdíjakkal és licenccdíjakkal, amelyeket közvetve vagy közvetlenül, az értékelendő áruk eladásának feltételeként a vevő köteles kiegyenlíteni, olyan mértékben, amennyiben az ilyen jogdíjakat és licenccdíjakat a ténylegesen fizetett vagy fizetendő árba nem számították bele;
- d) a behozott áru későbbi viszonteladásából, átengedéséből vagy felhasználásából származó bevétel azon részének értékével, amely közvetve vagy közvetlenül az eladóhoz kerül; és
- e) az árunak az Unió vámterületére való beszállítása helyéig felmerülő alábbi költségekkel:
- i. a behozott áru szállításának és biztosításának költsége; valamint és
 - ii. a behozott áru szállításával kapcsolatos rakodási és anyagmozgatási költségek.
- (2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz történő hozzászámítás az (1) bekezdéssel összhangban kizárólag objektív és számszerűsíthető adatok alapján történhet.
- (3) A vámérték meghatározásakor a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árhoz való hozzászámítás csak az e cikkben megállapítottak szerint történhet.

72. cikk

A vámértékbe nem beszámítandó elemek

A vámértéknek a 70. cikk alapján történő megállapításakor az alábbiak egyike sem számítandó be:

- a) a behozott áruk szállítási költsége az Unió vámterületére történő beléptetésüket követően;
- b) a behozott áruknek, így például ipari üzemnek, gépnek vagy berendezésnek az Unió vámterületére történő beléptetése után végrehajtott építés, létesítés, szerelés, karbantartás vagy technikai segítségnyújtás költsége;
- c) a vevő által megkötött és a behozott áru vásárlásával kapcsolatos finanszírozási megállapodások szerinti kamatterhek, függetlenül attól, hogy a pénzügyi fedezetet az eladó vagy más személy biztosítja-e, feltéve, hogy a finanszírozási megállapodást írásban kötötték, és amennyiben ezt számára előírják, a vevő bizonyítani tudja, hogy az alábbi feltételek teljesülnek:
 - i. az említett árut valóban a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árként bejelentett áron értékesítették; és
 - ii. a megjelölt kamatláb nem lépi túl azt a szintet, amelyet az ilyen ügyletekre szokásosan alkalmaznak abban az országban, ahol, és abban az időpontban, amikor a finanszírozást biztosítják;
- d) az Unió területén a behozott áru újraelőállításához való jogért fizetett díjak;

e) vételi jutalékok;

f) behozatali vámok vagy az Unióban az áru behozatala vagy értékesítése miatt fizetendő egyéb terhek;

g) a 71. cikk (1) bekezdésének c) pontja ellenére a behozott áru forgalmazási, vagy viszonteladási jogáért a vevő által teljesített kifizetések, amennyiben az ilyen kifizetések nem képezik feltételét az árunak az Unióba irányuló kivitelre történő eladásának.

73. cikk

Egyszerűsítés

A vámhatóságok kérelemre engedélyezhetik, hogy az alábbiakat egyedi kritériumok alapján állapítsák meg, amennyiben ezek a vám-árunyilatkozat elfogadásának napján nem számszerűsíthetők:

a) a 70. cikk (2) bekezdésével összhangban az áru vámértékébe beszámítandó összegek;és

b) a 71. és a 72. cikkben említett összegek.

74. cikk

A vámérték megállapításának másodlagos módszerei

(1) Ha az áru vámértéke a 70. cikk alapján nem határozható meg, akkor a (2) bekezdés a)–d) pontját kell alkalmazni – ebben a sorrendben – az első olyan pontig, amely szerint az áru vámértéke meghatározható.

A (2) bekezdés c) és a d) pontja alkalmazásának sorrendjét meg kell fordítani, ha azt a nyilatkozattevő kéri.

(2) Az (1) bekezdés értelmében a vámérték:

a) az Unió vámterületére irányuló kivitelre eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban kivitt azonos áru üzleti értéke;

b) az Unió vámterületére irányuló kivitelre eladott és az áru értékelésével azonos vagy közel azonos időpontban kivitt hasonló áru üzleti értéke;

c) azon az egységáron alapuló érték, amelyen a behozott árut, vagy az azonos vagy hasonló behozott árut a legnagyobb összmenyiségben értékesítették az Unió vámterületén belül az eladókkal kapcsolatban nem lévő személyek számára; vagy

d) a számított érték, amely az alábbiak összegéből áll:

i. az anyagok, illetve a gyártás vagy a behozott áru előállításában alkalmazott más feldolgozás költsége vagy értéke;

ii. az értékelendő áruval azonos típusú vagy fajtájú, a kivitel országában az Unióba irányuló kivitelre előállított áru gyártóinál az eladáskor rendszerint jelentkező nyereséggel és általános költségekkel egyenlő összeg;

iii. a 71. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett elemek költsége vagy értéke.

(3) Ha a vámérték az (1) bekezdés alapján nem határozható meg, azt az Unió vámterületén rendelkezésre álló adatok alapján, az alábbiakban szereplő elvekkel és általános rendelkezésekkel összhangban lévő, valamennyi ésszerű eszköz felhasználásával kell meghatározni:

- a) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikkének végrehajtásáról szóló egyezmény;
- b) az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VII. cikke;
- c) ez a fejezet.

75. cikk

Felhatalmazás

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 284. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 73. cikkben említett engedély kiadására vonatkozó feltételek meghatározására vonatkozóan.

76. cikk

A végrehajtási hatáskörök átruházása

A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén meghatározza az alábbiakra vonatkozó eljárási szabályokat:

- a) a vámérték 70. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a 71. és 72. cikk szerinti megállapítása, beleértve a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár kiigazításának szabályait is;
- b) a 70. cikk (3) bekezdésében említett feltételek alkalmazása;
- c) a vámérték 74. cikkben említett megállapítása.

E végrehajtási jogi aktusokat a 285. cikk (4) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

VA vámérték vonatkozású előírásai:

127. cikk

Általános rendelkezések

(A Vámkódex 70. cikke (3) bekezdésének d) pontja)

(1) E fejezet alkalmazásában két személy akkor tekintendő egymással kapcsolatban állónak, ha a következő feltételek egyike teljesül:

- a) egymás üzleti vállalkozásának tisztségviselői vagy igazgatói;
- b) jogilag elismert üzlettársak;

c) alkalmazotti viszonyban állnak egymással;

d) egy harmadik fél közvetlenül vagy közvetve tulajdonában tartja, ellenőrzi vagy birtokolja mindkettőjük kibocsátott, szavazati jogot biztosító részvényeinek vagy részesedéseinek 5 %-át vagy annál többet;

e) egyikük közvetve vagy közvetlenül ellenőrzi a másikat;

f) harmadik személy közvetve vagy közvetlenül mindkettőjüket ellenőrzi;

g) együtt közvetlenül vagy közvetve ellenőriznek egy harmadik személyt;

h) ugyanannak a családnak a tagjai.

(2) Azok a személyek, akik egymással olyan üzleti kapcsolatban állnak, amelyben egyik a másiknak kizárólagos ügynöke, forgalmazója vagy engedményese, elnevezéstől függetlenül, csak akkor minősülnek kapcsolatban állónak, ha az (1) bekezdésben említett feltételeknek megfelelnek.

(3) Az (1) bekezdés e), f) és g) pontja alkalmazásában egy személy akkor ellenőrzi a másikat, ha az előbbi jogi vagy működési szempontból olyan helyzetben van, hogy az utóbbit irányíthatja.

128. cikk

Ügyleti érték

(A Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdése)

(1) Az Unió vámterületére irányuló kivitelre eladott áruk ügyleti értékét a vám-árunyilatkozat elfogadásának időpontjában, az áruknak az említett vámterületre való behozatalát közvetlenül megelőzően történő eladás alapján kell meghatározni.

(2) Ha az árukat nem az említett vámterületre való behozatalukat megelőzően adják el az Unió vámterületére irányuló kivitelre, hanem az átmeneti megőrzés vagy egy olyan eljárás ideje alatt, amikor az árukat egy, a belső árutovábbítástól, a meghatározott célra történő felhasználástól és a passzív feldolgozástól eltérő különleges eljárás alá vonják, akkor az ügyleti értéket ezen eladás alapján kell meghatározni.

129. cikk

Ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár

(A Vámkódex 70. cikkének (1) és (2) bekezdése)

(1) A Vámkódex 70. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében vett ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár magában foglalja a behozott áruk eladása egyik feltételeként a vevő részéről a következő személyek bármelyikének teljesített vagy teljesítendő minden kifizetést:

a) az eladónak;

b) harmadik félnek az eladó javára;

c) az eladóval kapcsolatban álló harmadik félnek;

d) harmadik félnek, ha az ennek a félnek tett kifizetés az eladó kötelezettségének teljesítése érdekében történik.

A kifizetések teljesíthetők akkreditív vagy forgatható értékpapír révén, valamint közvetlenül és közvetett formában.

(2) Nem tekintendők az eladónak teljesített közvetett kifizetésnek a Vámkódex 71. cikkében előírt kiigazítással érintett tevékenységektől eltérő, a vevő által saját nevében vagy a vevővel kapcsolatban álló vállalkozás által saját nevében végzett tevékenységek, köztük marketingtevékenységek.

130. cikk

Árengedmények

(A Vámkódex 70. cikkének (1) és (2) bekezdése)

(1) A vámértéknek a Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdése alapján történő meghatározása céljából az árengedményeket akkor kell figyelembe venni, ha a vám-árunyilatkozat elfogadásakor az adásvételi szerződés rendelkezik az árengedmények alkalmazásáról és összegéről.

(2) A határidő előtti fizetés (skontó) alapján adott árengedményeket olyan áruk tekintetében kell figyelembe venni, amelyeknek az árát a vám-árunyilatkozat elfogadásakor ténylegesen még nem fizették meg.

(3) A vám-árunyilatkozat elfogadása utáni szerződésmódosításból eredő árengedmények nem vehetők figyelembe.

131. cikk

Részleges szállítás

(A Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdése)

(1) Ha a vámeljárással bejelentett áruk egy ügylet során vásárolt, azonos áruk nagyobb mennyiségéből álló szállítmány részét képezik, a Vámkódex 70. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árat a megvásárolt összmenyiségre vonatkozó ár alapján arányosan kell kiszámítani.

(2) A ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár arányosítását kell alkalmazni abban az esetben is, amikor a szállítmány egy része elveszik, vagy amikor az áruk a szabad forgalomba bocsátásuk előtt károsodtak.

132. cikk

Hibás áruk árának kiigazítása

(A Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdése)

Az áru ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő árának az eladó által a vevő javára tett kiigazítása akkor vehető figyelembe a vámértéknek a Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdése alapján történő megállapítása céljából, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az áruk a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó vám-árnyilatkozat elfogadásakor hibásak voltak;
- b) az eladó a kiigazítást a hiba kompenzálása céljából, a következők valamelyikének teljesítése érdekében tette:
 - i. a vám-árnyilatkozat elfogadása előtt vállalt szerződéses kötelezettség;
 - ii. az árukra alkalmazandó, jogszabályban foglalt kötelezettség;
- c) a kiigazításra a vám-árnyilatkozat elfogadásának dátumát követő egyéves időtartamon belül kerül sor.

133. cikk

Feltételek és ellenszolgáltatások értékelése

(A Vámkódex 70. cikke (3) bekezdésének b) pontja)

Ha a behozott áruk eladása vagy ára olyan feltételtől vagy ellenszolgáltatástól függ, amelynek értéke az értékelendő áruk tekintetében meghatározható, ezt az értéket a ténylegesen kifizetett vagy kifizetendő ár részének kell tekinteni, kivéve, ha az említett feltétel vagy ellenszolgáltatás a következők valamelyikéhez kapcsolódik:

- a) olyan tevékenység, amelyre e rendelet 129. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó;
- b) a Vámkódex 71. cikke alapján a vámérték egy eleme.

134. cikk

Kapcsolatban álló személyek közötti ügyletek

(A Vámkódex 70. cikke (3) bekezdésének d) pontja)

(1) Ha a vevő és az eladó kapcsolatban állnak, annak meghatározása érdekében, hogy ez a kapcsolat nem befolyásolta-e az árat, szükség esetén meg kell vizsgálni az eladás körülményeit és a nyilatkozattevőnek lehetőséget kell adni arra, hogy szükség esetén további részletes információkat szolgáltatson ezekről a körülményekről.

(2) Mindazonáltal az árukat a Vámkódex 70. cikke (1) bekezdésének megfelelően kell értékelni, ha a nyilatkozattevő bizonyítja, hogy a bejelentett ügyleti érték szorosan közelít a következő, azonos vagy közel azonos időpontban meghatározott összehasonlító értékek egyikéhez:

- a) az egymással semmilyen kapcsolatban nem álló vevők és eladók között azonos vagy hasonló áruknak az Unió vámterületére irányuló kiviteltre történő eladásának ügyleti értéke;
- b) azonos vagy hasonló áruknak a Vámkódex 74. cikke (2) bekezdése c) pontjának megfelelően meghatározott vámértéke;

c) azonos vagy hasonló áruknak a Vámkódex 74. cikke (2) bekezdése d) pontjának megfelelően meghatározott vámértéke.

(3) Az azonos vagy hasonló áruk értékének a (2) bekezdés szerinti megállapításakor a következő elemeket figyelembe kell venni:

a) a kereskedelmi szintek közötti bizonyított különbségek;

b) mennyiségi szintek;

c) a Vámkódex 71. cikkének (1) bekezdésében felsorolt elemek;

d) az eladónál olyan eladás során felmerült költségek, amelynél ő és a vevő nem állnak kapcsolatban, ha ilyen költségek nem merülnek fel az eladónál kapcsolatban álló személyek közötti eladásoknál.

(4) A (2) bekezdésben felsorolt összehasonlító értékeket a nyilatkozattevő kérésére kell használni, azok nem helyettesítik a bejelentett ügyleti értéket.

135. cikk

A behozott áruk előállításához használt áruk és szolgáltatások

(A Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének b) pontja)

(1) Ha a vevő biztosít a Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt árukat vagy szolgáltatásokat az eladónak, ezen áruk vagy szolgáltatások értékét a vételárakkal egyenlőnek kell tekinteni. A vételár magában foglal minden olyan kifizetést, amelyet a Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt áruk vagy szolgáltatások vevőjének teljesítenie kell az áruk vagy szolgáltatások megszerzéséhez.

Ha az említett árukat vagy szolgáltatásokat a vevő vagy egy vele kapcsolatban álló személy állította elő, értékük az előállítási költségükkel egyenlő.

(2) Ha a Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt áruk és szolgáltatások értékét nem lehet az (1) bekezdésnek megfelelően meghatározni, akkor azt más objektív és számszerűsíthető adatok alapján kell meghatározni.

(3) Ha a Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt árukat a beszállításuk előtt a vevő használta, értéküket ki kell igazítani az esetleges értékcsökkenéssel.

(4) A Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt szolgáltatások értéke magában foglalja a sikertelen fejlesztési tevékenységek költségét, amennyiben az a behozott árukhoz kapcsolódó projektek vagy megrendelések tekintetében merült fel.

(5) A Vámkódex 71. cikke (1) bekezdése b) pontja iv. alpontjának alkalmazásában a kutatás és az előzetes tervezési vázlatok költségeit a vámértékbe nem lehet beszámítani.

(6) A biztosított áruk és szolgáltatások (1)–(5) bekezdéssel összhangban megállapított értékét arányosan el kell osztani a behozott árukra.

136. cikk

Jogdíjak és licencdíjak

(A Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének c) pontja)

(1) A jogdíjak és licencdíjak mindenekelőtt akkor kapcsolódnak a behozott árukhoz, ha a licenc- vagy jogdíj-megállapodás keretében átruházott jogokat az áruk magukban foglalják. A jogdíj vagy licencdíj összegének kiszámítási módszere nem döntő tényező.

(2) Ha a jogdíj vagy licencdíj összegének kiszámítási módját a behozott áruk árából vezetik le, úgy ellenkező bizonyíték hiányában feltételezhető, hogy ennek a jogdíjnak vagy licencdíjnak a kifizetése az értékelendő árukra vonatkozik.

(3) Ha a jogdíjak vagy licencdíjak részben az értékelendő árukhoz, részben pedig egyéb olyan összetevőkhöz vagy alkotórészekhez kapcsolódnak, amelyeket az árukhoz behozatalukat követően adnak hozzá, vagy a behozatalt követő tevékenységekhez vagy szolgáltatásokhoz kapcsolódnak, megfelelő kiigazítást kell tenni.

(4) A jogdíjakat és licencdíjakat a behozott áruk eladása egyik feltételként kifizetendőnek kell tekinteni, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

- a) az eladó vagy az eladóval kapcsolatban álló személy kötelezi a vevőt e kifizetés teljesítésére;
- b) a vevő általi kifizetésre az eladó kötelezettségének teljesítése érdekében kerül sor, szerződéses kötelezettségeknek megfelelően;
- c) az áruk nem értékesíthetők a vevőnek, vagy vásárolhatók meg a vevő által a jogdíjak vagy licencdíjak engedélyezőnek történő kifizetése nélkül.

(5) Lényegtelen szempont, hogy a fizetendő jogdíjak vagy licencdíjak kedvezményezettje mely országban letelepedett.

137. cikk

Az áruk Unió vámterületére való beszállításának helye

(A Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének e) pontja)

(1) A Vámkódex 71. cikke (1) bekezdése e) pontjának alkalmazásában az áruk Unió vámterületére történő beszállításának helye:

- a) tengeri úton szállított áru esetében az a kikötő, ahol az áruk először érkeznek az Unió vámterületére;
- b) tengeri úton az Unió vámterületének részét képező francia tengerentúli megyék egyikébe szállított, majd onnan közvetlenül az Unió vámterületének egy másik részére szállított áruk, illetve ennek fordítottja esetében az a kikötő, ahol az áruk először érkeznek az Unió vámterületére, feltéve, hogy az árukat ott kirakodják vagy átrakodják;
- c) tengeri úton, majd átrakodás nélkül belvízi úton szállított áruk esetében az első olyan kikötő, ahol sor kerülhet a kirakodásra;
- d) vasúton, belvízi úton, vagy közúton szállított áruk esetében az a hely, ahol a belépési vámhivatal található;

e) egyéb fuvarozási móddal szállított áruk esetén az a hely, ahol az áruk az Unió vámterületének határán áthaladnak.

(2) A Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének e) pontja alkalmazásában, ha az árukat az Unió vámterületére szállítják, majd e terület egy másik részén lévő rendeltetési helyre fuvarozzák az Unió vámterületén kívül eső területen keresztül, az áruk Unió vámterületére való beszállításának helye az a hely, ahol az árukat először szállították be erre a vámterületre, feltéve, hogy az árukat az említett területeken keresztül szokásos útvonalon közvetlenül a rendeltetési helyre fuvarozzák.

(3) A (2) bekezdés akkor is alkalmazandó, ha az árukat kizárólag a szállításukkal összefüggő okokból az Unió vámterületén kívüli területeken kirakodták, átrakodták vagy ideiglenesen várakoztatták.

(4) Ha az (1) bekezdés b) pontjában, a (2) és a (3) bekezdésben megállapított feltételek nem teljesülnek, az áruk Unió vámterületére való beszállításának helye a következő:

a) tengeri úton szállított áruk esetében a kirakodási kikötő;

b) más szállítóeszközzel szállított áruk esetében az (1) bekezdés c), d) vagy e) pontjában meghatározott hely az Unió vámterületének azon részén, ahová az árukat szállítják.

138. cikk

Szállítási költségek

(A Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének e) pontja)

(1) Ha az árukat az Unió vámterületére való beszállításuk helyén túl lévő pontra azonos szállítóeszközzel szállítják tovább, a szállítás költségeit az áruknak az Unió vámterületére történő beszállításuk e rendelet 137. cikke szerinti helyétől való távolsággal arányosan kell megosztani, kivéve, ha a vámhatóságok számára bizonyítékot nyújtanak be azoknak a költségeknek az igazolására, amelyek az áruk fuvarozásának általános fuvardíjszabása szerint az Unió vámterületére való beszállítás helyéig merültek volna fel.

(2) Az áruk vámértékébe beszámítandó légi fuvarozási költségeket, beleértve a légi expressz-szállítás költségeit, a 23- 01. mellékletnek megfelelően kell meghatározni.

(3) Ha a szállítás díjmentes vagy a vevő biztosítja, az áruk vámértékébe beszámítandó szállítási költségeket az ugyanolyan fuvarozási módokra szokásosan alkalmazott fuvardíjszabásnak megfelelően kell kiszámítani.

139. cikk

Postai küldeményeket terhelő költségek

(A Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdése)

A postán küldött áruk tekintetében a rendeltetési helyig felszámolt minden postaköltséget bele kell számítani az ilyen áruk vámértékébe, kivéve azokat a kiegészítő postai költségeket, amelyek az Unió vámterületén merültek fel.

140. cikk

A bejelentett ügyleti érték elutasítása

(A Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdése)

(1) Ha a vámhatóságoknak alapos kétségük van arra vonatkozóan, hogy a bejelentett ügyleti érték a Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdése szerinti kifizetett vagy kifizetendő teljes összeget magában foglalja, további információkat kérhetnek a nyilatkozattevőtől.

(2) Ha kétségeiket nem sikerül eloszlatni, a vámhatóságok úgy határozhatnak, hogy az áruk értékét nem lehet a Vámkódex 70. cikkének (1) bekezdésével összhangban meghatározni.

141. cikk

Azonos vagy hasonló áruk vámértéke

(A Vámkódex 74. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja)

(1) A behozott áruk vámértékének a Vámkódex 74. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti meghatározása során azonos vagy hasonló áruknak az értékelendő árukkal megegyező kereskedelmi szinten és lényegében megegyező mennyiségben történő eladásának ügyleti értékét kell alapul venni.

Ha nem található ilyen eladás, a vámértéket azonos vagy hasonló áruk különböző kereskedelmi szinten vagy különböző mennyiségben történő értékesítésének ügyleti értékét figyelembe véve kell meghatározni. Ezt az ügyleti értéket a kereskedelmi szintben és/vagy a mennyiségben mutatkozó különbségek figyelembevételére érdekében ki kell igazítani.

(2) A távolságok és a fuvarozási módok különbségei miatt a behozott áruk és a szóban forgó azonos vagy hasonló áruk között a költségekben és díjakban megjelenő jelentős különbségek figyelembevételére érdekében kiigazítást kell alkalmazni.

(3) Ha azonos vagy hasonló áruk vonatkozásában egynél több ügyleti érték található, a legalacsonyabb ilyen értéket kell felhasználni a behozott áruk vámértékének meghatározásakor.

(4) Esettől függően az „azonos áruk” vagy „hasonló áruk” kifejezés nem foglalja magában azokat az árukat, amelyek olyan mérnöki munkát, fejlesztést, művészmunkát, formatervezést, tervrajzokat és vázlatokat testesítenek meg vagy tükröznek, amelyekre nézve a Vámkódex 71. cikke (1) bekezdése b) pontja iv. alpontjának rendelkezései alapján azért nem végeztek kiigazítást, mivel ezeket a munkákat az Unióban végezték.

(5) A más személy által előállított áruk ügyleti értékét csak akkor kell figyelembe venni, ha nem található ügyleti érték olyan azonos vagy hasonló árukra, amelyeket az értékelendő árukat előállító személy állított elő.

142. cikk

Levonásos módszer

(A Vámkódex 74. cikke (2) bekezdésének c) pontja)

(1) A vámértéknek a Vámkódex 74. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti meghatározásához alkalmazott egységár az az ár, amelyen a behozott árukat vagy a behozott azonos vagy hasonló árukat az értékelendő áruk behozatalával azonos vagy közel azonos időpontban az Unióban a behozatalkori állapotban értékesítik.

(2) Az (1) bekezdésben említett egységár hiányában az alkalmazott egységár az az ár, amelyen a behozott árukat vagy a behozott azonos vagy hasonló árukat az Unió vámterületére való behozatalkori állapotban értékesítik az értékelendő áruk behozatalát követő legkorábbi időpontban, de mindenképp a behozataltól számított 90 napon belül.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett egységárak hiányában a nyilatkozattevő kérésére azt az egységárat kell használni, amelyen a behozott árukat az Unió vámterületén további megmunkálás vagy feldolgozás után értékesítik, kellőképpen figyelembe véve az ilyen megmunkálás vagy feldolgozás által hozzáadott értéket.

(4) A következő eladások nem vehetők figyelembe a vámértéknek a Vámkódex 74. cikke (2) bekezdésének c) pontja szerinti meghatározása céljából:

a) az áruknak a behozatalt követő, első kereskedelmi szinttől eltérő kereskedelmi szinten történő eladása;

b) kapcsolatban álló személyeknek történő eladás;

c) olyan személyeknek történő eladások, akik közvetlenül vagy közvetve, ingyenesen vagy kedvezményesen biztosítják a Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének b) pontjában felsorolt árukat vagy szolgáltatásokat a behozott áruk előállításával és kivitelre történő eladásával kapcsolatban való felhasználásra;

d) az egységár meghatározásához nem elegendő mennyiségben történő eladások.

(5) A vámérték meghatározása során a következőket kell levonni az (1)–(4) bekezdés szerint meghatározott egységárból:

a) a szokásosan fizetett vagy megállapodás szerint fizetendő jutalékok, vagy a nyereség és általános költségek figyelembevételére szolgáló szokásos kiegészítések (a szóban forgó áruk közvetlen vagy közvetett marketingköltségeit is beleértve), amelyek azonos típusú vagy fajtájú olyan behozott áruknak az Unió vámterületén történő eladásával kapcsolatosak, amelyek egy adott iparág által előállított áruk csoportjába tartoznak;

b) az Unió vámterületén felmerülő szokásos szállítási, biztosítási és járulékos költségek;

c) behozatali vámok és az Unió vámterületén az áruk behozatala vagy eladása miatt fizetendő egyéb díjak.

(6) A 23-02. mellékletben említett egyes, bizományi szerződés alapján behozott romlandó áruk vámértéke közvetlenül meghatározható a Vámkódex 74. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján. Ennek érdekében a tagállamok tájékoztatják az egységárakról a Bizottságot, amely a 2658/87/EGK tanácsi rendelet (1) 6. cikkével összhangban az adatokat a TARIC rendszeren keresztül közzéteszi.

Ezek az egységárak 14 napos időszakokra vonatkozóan alkalmazhatók a behozott áruk vámértékének meghatározására. Minden időszak pénteki napon kezdődik.

Az egységárakat az alábbiak szerint kell kiszámítani és közzétenni:

- a) az (5) bekezdésben előírt levonásokat követően a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az egyes árukategóriák nettó 100 kg-jára vonatkozó egységárról. A tagállamok az (5) bekezdés b) pontjában említett költségekre vonatkozóan átalányösszegeket állapíthatnak meg, amelyekről a Bizottságot tájékoztatniuk kell;
- b) az egységárak kiszámításának referencia-időszaka az a 14 napos időszak, amely az új egységárak megállapításának hetét megelőző csütörtökön ér véget;
- d) a tagállamok az euróban megadott egységárakat legkésőbb a Bizottság általi közzétételük hetének hétfőjén déli 12.00 óráig közlik a Bizottsággal. Amennyiben ez munkaszüneti nap, az értesítést az azt közvetlenül megelőző munkanapon kell megtenni. Az egységárak csak akkor lépnek érvénybe, ha ezt az értesítést a Bizottság közzétette.

143. cikk

Számított érték módszer

(A Vámkódex 74. cikke (2) bekezdésének d) pontja)

(1) A Vámkódex 74. cikke (2) bekezdése d) pontjának alkalmazásakor a vámhatóságok nem kérhetik vagy kötelezhetik az Unió vámterületén nem letelepedett személyt, hogy a vámérték meghatározása céljából bármilyen számlát vagy egyéb nyilvántartást ellenőrzésre bemutasson, vagy ahhoz hozzáférést engedjen.

(2) A Vámkódex 74. cikke (2) bekezdése d) pontjának i. alpontjában említett anyagok és gyártás költségébe vagy értékébe be kell számítani a Vámkódex 71. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. és iii. alpontjában meghatározott elemek költségeit is. Be kell számítani ezenkívül bármely olyan, a Vámkódex 71. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott termék vagy szolgáltatás arányosan megosztott költségét, amelyet a vevő közvetlenül vagy közvetve az értékelendő áruk előállításával kapcsolatos felhasználásra nyújt. A Vámkódex 71. cikke (1) bekezdése b) pontjának iv. alpontjában meghatározott olyan elemek értékét, amelyeket az Unióban nyújtanak, csak olyan mértékben kell beszámítani, amilyen mértékben ezeket az elemeket az előállítónak felszámítják.

(3) Az előállítás költsége magában foglalja a gazdasági javak létrehozása, bővítése vagy érdemi feljavítása során felmerülő összes kiadást. Ezenkívül magában foglalja a Vámkódex 71. cikke (1) bekezdése b) pontjának ii. és iii. alpontjában meghatározott költségeket.

(4) A Vámkódex 74. cikke (2) bekezdése d) pontjának ii. alpontjában említett általános költségek magukban foglalják az áruk kivitelre történő előállításának és eladásának azon közvetlen és közvetett költségeit, amelyek nem tartoznak a Vámkódex 74. cikke (2) bekezdése d) pontjának i. alpontja alá.

144. cikk

Tartalék módszer

(A Vámkódex 74. cikkének (3) bekezdése)

(1) A vámértéknek a Vámkódex 74. cikkének (3) bekezdése szerinti meghatározása során ésszerű rugalmasság használható a Vámkódex 70. cikkében és 74. cikkének (2) bekezdésében előírt módszerek alkalmazásakor. Az így meghatározott értéknek a lehető legnagyobb mértékben a korábban meghatározott vámértékeken kell alapulnia.

(2) Ha az (1) bekezdés alapján nem határozható meg vámérték, más megfelelő módszert kell alkalmazni. Ebben az esetben a vámérték nem határozható meg a következők alapján:

- a) az Unió vámterületén előállított áruknek az Unió vámterületén belüli eladási ára;
- b) olyan rendszer, amely két alternatív érték közül a magasabbat használja a vámérték megállapításához;
- c) áruknek az exportáló ország belföldi piacán alkalmazott ára;
- d) az előállítás költsége, amely a Vámkódex 74. cikke (2) bekezdése d) pontjának megfelelően az azonos vagy hasonló árukra meghatározott számított értékektől eltér;
- e) harmadik országba történő kivitel árai;
- f) minimum-vámértékek;
- g) önkényes vagy fiktív értékek.

145. cikk

A vámértéket alátámasztó okmányok

(A Vámkódex 163. cikkének (1) bekezdése)

A bejelentett ügyleti értékhez kapcsolódó számlára alátámasztó okmányként szükség van.

146. cikk

Valutaátszámítás a vámérték megállapítása céljából

(A Vámkódex 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja)

(1) A Vámkódex 53. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően a vámérték megállapítása céljából történő valutaátszámításhoz a következő átváltási árfolyamokat kell használni:

- a) azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euro, az Európai Központi Bank által közzétett átváltási árfolyam;
- b) azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme nem az euro, az illetékes nemzeti hatóság által közzétett átváltási árfolyam, vagy ha a nemzeti hatóság az átváltási árfolyam közzététele céljából kijelölt egy magánbankot, akkor az ezen magánbank által közzétett átváltási árfolyam.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően alkalmazandó átváltási árfolyam a minden hónap utolsó előtti szerdáján közzétett átváltási árfolyam.

Ha ezen a napon nem tettek közzé átváltási árfolyamot, akkor a legutolsó közzétett árfolyam alkalmazandó.

(3) Az átváltási árfolyam a következő hónap első napjától kezdődően egy hónapig érvényes.

(4) Ha az (1) és (2) bekezdésben említettek szerint nem került sor átváltási árfolyam közzétételére, a Vámkódex 53. cikke (1) bekezdésének a) pontja alkalmazásában használandó árfolyamot az érintett tagállam határozza meg. Az árfolyamnak a lehető legpontosabban tükröznie kell az érintett tagállam pénznemének értékét.

2. Az import ÁFA alapjának megállapítása

A vámértékhez hasonló fontossággal bír az ÁFA alapjának megállapítása, mely az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény következő rendelkezései szerint történik:

74. § (1) Termék importja esetében az adó alapja az importált terméknek a teljesítéskor hatályos vámjogi rendelkezések szerint megállapított vámértéke.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, ha a Közösség területéről korábban munkavégzés céljára ideiglenesen kivitt terméket importál a munkavégzési szolgáltatás igénybevevője, mint importáló, anélkül, hogy termékét az importot megelőzően értékesítené, az adó alapja

- a) a munkavégzési szolgáltatás nyújtása fejében megtérített vagy megtérítendő ellenérték, illetőleg
- b) az importált terméknek a végzett munka folytán bekövetkezett, pénzben kifejezett értéknövekedése, ha legkésőbb az import teljesítéséig nem állapítható meg az a) pont szerinti ellenérték, vagy ha annak pénzben kifejezett értéke kisebb, mint a terméken végzett munka folytán bekövetkezett értéknövekedés.

75. § (1) Termék importja esetében az importált termék adóalapjába beletartoznak a következők, feltéve, hogy azokat a 74. § szerint megállapított érték egyébként nem tartalmazza:

- a) az adók, vámok, illetékek, járulékok, hozzájárulások, lefölözések és más, kötelező jellegű befizetések, amelyek egyrészt az importáló közösségi tagállamon kívül merülnek fel, másrészt, amelyeket a termék importjához kapcsolódóan vetnek ki, kivéve magát az e törvényben szabályozott adót;
- b) a járulékos költségek, amelyek az importáló közösségi tagállamon belül az első rendeltetési helyig merülnek fel, így különösen: a bizományi vagy egyéb közvetítői költségek, a csomagolási, fuvarozási és biztosítási költségek.

(2) Abban az esetben, ha az (1) bekezdés b) pontjában említett első rendeltetési helyen kívül a teljesítéskor ismert olyan további rendeltetési hely is, amely a Közösség területén van, az adó

alapját növelik azok a járulékos költségek is, amelyek az utóbb említett rendeltetési helyig merülnek fel.

(3) E § alkalmazásában az első rendeltetési hely az a hely, amely a fuvarlevélen vagy az importált terméket kísérő egyéb okiraton ilyen értelemben szerepel. Ilyen értelmű jelzés hiányában vagy ha az egyértelműen nem állapítható meg, első rendeltetési helynek azt a helyet kell tekinteni, ahol az első le- vagy átrakás történik az importáló közösségi tagállamban.

76. § Termék importja esetében az adó alapjába nem tartozik bele:

a) az olyan árengedmény, amelyet az eredeti esedékesség lejáratához képest az ellenérték előrehozott megtérítésére tekintettel a teljesítésig adnak; illetőleg

b) a korábban beszerzett termék mennyiségére tekintettel a teljesítésig adott árengedmény.

3. Származási kérdések

A származó helyzet megállapítása a kiviteli és behozatali vámeljáráások során a következő jelentőségekkel bír:

Kiviteli vámeljáráások

3.1 A kiviteli vámeljáráások esetében az exportőr kérheti az áruk preferenciális származó helyzetének igazolását annak érdekében, hogy az importőr országba történő bevitel során az árura az általánoshoz képest kedvezőbb vámtétel kerüljön alkalmazásra.

3.2 A MEGBÍZÓ-nak tudomásul kell vennie, hogy az áruk preferenciális származó helyzetének igazolására szolgáló EUR1/EURMED szállítási bizonyítványt, számlanyilatkozatot, származási nyilatkozatot, származásmegjelölő nyilatkozatot és a beszállítói nyilatkozat kiállításának jogszerűségét a vámhatóság vizsgálhatja. Amennyiben az utólagos vizsgálat során az adatok valótlannak bizonyulnak, az exportőr vagy a beszállító az eladási ár, annak hiányában az áru vámhatóság által megállapított értékének egy százalékát, de legalább 50 ezer forint, legfeljebb 1 millió forint vámigazgatási bírságot kell származást igazoló okmányonként fizetni. Hosszú távú beszállítói nyilatkozat esetén beszállítói nyilatkozatonként legalább 500 ezer forint, legfeljebb 1 millió forint vámigazgatási bírságot kell megállapítani. annak hiányában az áru értékének egy százalékát, de legalább százezer forint, legfeljebb szervezet esetében egymillió forintig, természetes személy esetében százezer forintig terjedő vámigazgatási bírságot kell fizetni.

Behozatali vámeljáráás

3.3 A behozatali vámeljáráás során az importőr az általánoshoz képest kedvezményes vámtétel alkalmazását kezdeményezheti, amennyiben az adott közösségi rendelkezés, preferenciális vagy szabadkereskedelmi megállapodás szerinti származási igazolást, vagy vámuniós státuszt igazoló okmányt (EUR1/EURMED, FORM A, számlanyilatkozat, származási nyilatkozat, származásmegjelölő nyilatkozat, A.TR) nyújt be.

3.4 A MEGBÍZÓ-nak tudomásul kell vennie, hogy az EUR1/EURMED szállítási bizonyítványt, FORM A származási bizonyítványt, számlanyilatkozatot, származási nyilatkozatot, származásmegjelölő nyilatkozatot, az A.TR szállítási bizonyítványt a vámhatóság vizsgálhatja,

amennyiben az utólagos vizsgálat során az adatok valótlannak bizonyulnak, és/vagy a származást igazoló okmány hitelessége nem nyer megerősítést, úgy az általános és a kedvezményes vámtétel alkalmazásával megállapított vámtartozás különbözetét meg kell fizetni, valamint vámigazgatási bírság megfizetésére vonatkozó kötelezettség is felmerülhet.

Az érvényben lévő preferenciális megállapodások a Nemzeti Adó- és Vámhivatal internetes oldalán is megjelenítésre kerülnek:

http://nav.gov.hu/nav/vam/vaminformaciok/szarmazas/EK_szabalyrendszer.html

4. Vámuniós és/vagy közösségi státusszal kapcsolatos kérdések

A vámuniós és/vagy uniós státusz igazolásával kapcsolatban a MEGBÍZÓ-nak az adott vámuniós szerződés (pl. Törökország, San Marino, Andorra), illetőleg a hatályos uniós rendelkezés szerint kell eljárnia.

Igazoló okmányok:

- T2L: az áruk közösségi helyzetét igazoló okmány.
- T2LF: olyan közösségi vámterületről vagy vámterületre szállított áruk közösségi helyzetét igazoló okmány, ahol a 77/388/EGK irányelv rendelkezései nem alkalmazandók.
- T2LSM: a San Marinói rendeltetésű áruk vámjogi helyzetét igazoló okmány az 1992. december 22-i EGK–San Marino Együttműködési Bizottság 4/92 határozata 2. cikkének alkalmazása esetén.
- A.TR Szállítási bizonyítvány az EU-Török vámuniós megállapodás keretében közösségi/török státuszt igazoló okmány.

Az érvényben lévő vámuniós megállapodások a Nemzeti Adó- és Vámhivatal internetes oldalán is megjelenítésre kerülnek:

http://nav.gov.hu/nav/vam/vaminformaciok/szarmazas/EK_szabalyrendszer.html

5. Áruk tarifális besorolása

A vámok, továbbá az egyéb uniós és nemzeti intézkedések jogszerű alkalmazásának alapfeltétele az áruk tarifális besorolása. A helytelen besorolás következményeként vámhiány vagy túlzott befizetés is keletkezhet, illetőleg vámigazgatási bírság előírására is sor kerülhet.

Az Európai Unió által alkalmazott behozatali és kiviteli vámok a Közös Vámtarifán alapulnak.

A Közös Vámtarifa a következőket foglalja magába:

- a) a 2658/87/EGK tanácsi rendelet által megállapított Kombinált Nómenklatúrát;
- b) minden más nómenklatúrát, amely teljes egészében vagy részben a Kombinált Nómenklatúrán alapul, vagy amely azt valamilyen albontással egészíti ki, és amelyet a különleges tárgykörökre vonatkozó uniós rendelkezések állapítanak meg az áruforgalommal kapcsolatos tarifális intézkedések alkalmazására tekintettel;

- c) a Kombinált Nomenklatúra hatálya alá tartozó árukra alkalmazandó szerződéses vagy normál, autonóm vámot;
- d) az azokban a megállapodásokban szereplő preferenciális tarifális intézkedéseket, amelyeket az Unió kötött bizonyos, az Unió vámterületén kívüli országokkal vagy területekkel, vagy ilyen országok vagy területek csoportjaival;
- e) azokat a preferenciális tarifális intézkedéseket, amelyeket az Unió egyoldalúan fogadott el bizonyos, az Unió vámterületén kívüli országok vagy területek, vagy ilyen országok vagy területek csoportjai vonatkozásában;
- f) azokat az autonóm intézkedéseket, amelyek bizonyos árukra vonatkozó vám csökkentéséről vagy az annak megfizetése alóli kivételről rendelkeznek;
- g) a bizonyos árukra – jellegük vagy meghatározott célra történő felhasználásuk folytán – megadott kedvezményes tarifális elbánást, a c)–f) vagy a h) pontban említett intézkedések keretén belül;
- h) a mezőgazdasági, kereskedelmi vagy más uniós jogszabályok által megállapított egyéb tarifális intézkedéseket.

A Közös Vámtarifa gyakorlati alkalmazhatóságát a TARIC rendszeren keresztül biztosítják:

- DG TAXUD: http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/taric/taric_consultation.jsp
- NAV: <http://kkk.nav.gov.hu/eles/1/taricweb/>

Az áruk tarifális besorolását a következők segítik:

- Harmonizált Áruleíró és Kódrendszer Magyarázata,
- Vámegyháttműködési Tanács Harmonizált Rendszer Bizottságának Áruosztályozási Véleményei.

http://nav.gov.hu/nav/vam/vaminformaciok/aruosztalyozsa/tarifalis_vonatkozasu/4010_2015_tajakoztat20150911.html

6. Kötelező érvényű felvilágosításra vonatkozó határozatok

A gazdálkodó a vámhatóságtól a következő típusú kötelező érvényű felvilágosítást kérhet:

árubesorolásra: kötelező érvényű tarifális felvilágosítás (KTF/BTI)

származás megállapításra: kötelező érvényű származási felvilágosítás (KSZF/BOI)

A határozat formában kiadott felvilágosítások mind a vámhatóság, mind pedig a gazdálkodó számára kötelező érvényűek, azaz az érvényességi idejükön belül a vámeljárással szemben alkalmazásuk kötelező. A határozatok azonosítószámát a vámeljárással szemben a vámaru-nyilatkozaton fel kell tüntetni.

A MEGBÍZÓ-nak tudomásul kell vennie, hogy amennyiben a vámkezelésre kerülő árura vonatkozóan rendelkezik KTF/BTI és/vagy KSZF/BOI határozattal, úgy ezen határozat/határozatok másolatát köteles a vámkezelést megelőzően átadni a Megbízott részére. Ennek elmaradásával kapcsolatos következmények teljes egészében a Megbízót terhelik.